

מתעטפין קדם מלכא. ולא הוו עאלין עד דייעול צלותא דעני אמר תפלה לעני כי יעטרף)
 והיא צלותא דעטרף כל צלותין קדמחא עד דייעול
 צלותא דיליה. בגין דא אקדים עני לבלהו.

מאן צלותא דעני. דא צלותא דערבית דאיהי
 רשות בפני עצמה בלא בעלה. ובגין דאיהי
 בלא בעלה איהי ענייה יבשה (ברשות כל אינש) וצדיק עני
 יבש דא זרעא דיעקב דאיהו ברשות כל אומין
 דעלמא ודמיה לצלותא דערבית דאיהי ליליא
 דגלותא.

וצלותא דשבת איהי צדקה לעני במה דאוקמוה
 מארי מתניתין שמש בשבת צדקה
 לעניים (דעניים מתנחמי בארץ דשמשא (בשבתא) דשבתא). ובגין דא
 צריך בר נש למהוי איהו בעני לתרעא דמלכא

לשון הקודש

ויבשה, וצדיק עני יבש זה זרע יעקב,
 שהוא ברשות כל אמות העולם, ודומה
 לתפלת ערבית שהיא לילה של
 הגלות.

ותפלת שבת היא צדקה לעני, כמו
 שבארורה בעלי המשנה, שמש בשבת
 צדקה לעניים ושעניים מתנחמים בדרך של
 שמש של שבת. ולכן צריך אדם להיות
 כמו עני לשער המלך בתפלת עמידה
 בכל ששת ימי החל בשביל השכינה,

וגיא תקון עשרה מיני תלים, ובסוף כלם תפלה
 לדרור הטה ה' אונד ענני אחת שכל התפלות
 שבגללן מתעטפים לפני המלך, ולא היו נכנסות
 עד שתכנס תפלת העני, אמר תפלה לעני כי
 יעטרף, והיא תפלה שעוטפת כל
 התפלות לפניך עד שתכנס תפלתו,
 לכן הקדים עני לכלם.

מהי תפלת העני? זו תפלת ערבית
 שהיא רשות בפני עצמה בלי בעלה,
 ומשום שהיא בלי בעלה, היא ענייה

בְּעֲלוֹתָא דְעֵמִידָהּ בְּכָל שְׁתֵּי יוֹמֵין דְּחֹל בְּגִין
 שְׂכִינְתָא. וּמְתַעֲטַף לָהּ בְּעֵטוּפֵא דְמַצּוּה דְצִיצִית בְּעֵנִי.
 וְיֵהֵא בְתַפְלִין כְּאַבְיוֹן לְגַבֵּי תַרְעָא דְאִיהוּ אַדְנִי.
 דְהָכִי סָלִיק לְחֹשְׁבֵין הֵיכָ"ל. וְדָא אִיהוּ אַדְנִי שְׁפַתֵּי
 תַפְתָּח.

וְכֵד אַפְתָּח פּוּמִיָּה בְּעֲלוֹתָא דְעֵרְבִית נְשָׂרָא קָא
 נְחִית בְּיוֹמֵין דְּחֹלָא לְקַבְּלָא בְּגִדְפָתָא צְלוֹתָא
 דְּלִילָיא. וְדָא נּוֹרִיא"ל אַתְקָרִי אֹרִיא"ל מְסֻטָּרָא
 דְּחֵס"ד, וְנּוֹרִיא"ל מְסֻטָּרָא דְגְבוּרָה דְאִיהוּ גּוּר דְּלִיק,
 דְּאִתְמַר בֵּיהּ (דְּנִיאֵל ז') נְהַר דִּינּוֹר וְגו'.

וּבְעֲלוֹתָא דְשַׁחֲרִית אַרְיָה נְחִית לְקַבְּלָא צְלוֹתָא
 בְּדְרוּעוּי וְגִדְפוּי דְאַרְבַּע גִּדְפִין (ס"א אִית)

לְכָל חֵיָה דָּא מִיכָאֵל. וּבְעֲלוֹתָא דְמִנְחָה שׁוּר נְחִית
 לְקַבְּלָא (נ"א צְלוֹתָא) בְּקַרְנֵי וְגִדְפוּי וְדָא גְבְרִיאֵל. וּבְשַׁבַּת

לשון הקודש

מצד של חס"ד, ונוריא"ל מצד של
 גבורה, שהוא גר דולק, שנאמר בו (דניאל
 א) נהר דינור וגו'.

ובתפלת שחרית אריה נוחת לקבל
 תפלה בזרועותיו וכנפיו, שארבע
 כנפים נושן לכל חיה, וזה מיכאל.
 ובתפלת מנחה שור נוחת לקבל נ"א
 תפלה בקרניו וכנפיו, וזה גבריאל.

ומתעטף לה בעטוף של מצוה של
 ציצית כמו עני, ויהיה בתפלין כמו
 אביון אצל השער שהוא אדני. שפך
 עולה לחשבון היכ"ל. וזהו אדני
 שפתי תפתח.

ובשפוחת פיו בתפלת ערבית, נוחת
 נשך בימי החל לקבל בכנפיו תפלת
 הלילה. וזה נוריא"ל נקרא אוריא"ל

נָחִית קָדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא בְּנֵי אֲבָתָן לְקַבְּלָא בֵּת יְחִידָּא
 דִּילִיָּה בְּהוֹן. וְדָא רָזָא דְשִׁפְתָּ ש' ב"ת יְחִידָּא דִּילִיָּה.
 בְּהֵוּא זְמַנָּא חִיוּן עֲלָאין דְּאֲתְקֵרִיאוּ בְּשִׁמָּא דִּי
 פְּתַחִין וְאֲמֵרִין (תהלים כד) שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאֵשִׁיכֶם וְהִנְשְׂאוּ
 פְּתָחֵי עוֹלָם.

בְּהֵוּא זְמַנָּא מִתְפַּתְחִין שְׁבַעַה הֵיבְלִין. הֵיבְל
 קְדַמָּא הֵיבְלָא דְאַהֲבָה. תְּנִינָא הֵיבְלָא
 דִּירָאָה. תְּלִיתָאָה הֵיבְלָא דְרַחֲמֵי. רְבִיעָאָה הֵיבְלָא
 דְנְבוּאָה דְאַסְפַּקְלָרִיאָה דְנִהְרָא. (דף כד ע"א) חֲמִישָׁאָה
 הֵיבְלָא דְנְבוּאָה דְאַסְפַּקְלָרִיאָה דְלֹא נִהְרָא. שְׁתִּיתָאָה
 הֵיבְלָא דְצַדִּיק. שְׁבִיעָאָה הֵיבְלָא דְדִין.

וְעַלִּיָּהּוּ אֲתָמַר בְּרֵאשִׁית בְּרָא שֵׁי"ת. אֱלֹהִים
 הֵיבְלָא שְׁבִיעָאָה. וְחֲבִי אֲנֹן ז' הֵיבְלִין
 לְתַתָּא וּלְקַבְּלִיָּהּוּ שְׁבַעַה קָלִין דְּהָבוּ לִי. וְתַמְנִיסַר

לשון הקודש

ובשפת נוחת הקדוש ברוד הוא היכל הראשון - היכל האהבה. שני - היכל השלש האבות לקבל הבת יחידה שלו בהם, וזה סוד של שבת, ש' בת יחידה שלו. באותו זמן החיות העליונות שנקראו בשם של יי, פותחים ואמרים, (תהלים כד) שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאֵשִׁיכֶם וְהִנְשְׂאוּ פְּתָחֵי עוֹלָם. באותו זמן נפתחים שבעה היכלות.

היכל הראשון - היכל האהבה. שני - היכל היראה. שלישי - היכל הרחמים. רביעי - היכל הנבואה באספקלריה המאירה. חמישי - היכל הנבואה באספקלריה שאינה מאירה. ששי - היכל הצדק. שביעי - היכל הדין. ועליהם נאמר בראשית - בְּרָא שֵׁי"ת. אֱלֹהִים הֵיבְלָא שְׁבִיעָאָה. וְחֲבִי אֲנֹן ז' הֵיבְלִין לְתַתָּא וּלְקַבְּלִיָּהּוּ שְׁבַעַה קָלִין דְּהָבוּ לִי. וְתַמְנִיסַר

אֲזַכְּרוֹת דְּבֵיהּ, דְּבַהוֹן שָׂט קִדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא בְּתַמְנִיסַר
 עֲלָמִין (תהלים סח) בְּרַכְבּ אֱלֹהִים רַבּוֹתִים אֶלְפִי שְׁנָאן
 דְּאֲנוּן תַּמְנִיסַר רַבּוּן עֲלָמִין וּבְמָה נְטוּרֵי תַרְעִין אֵית
 לְהִיכְבֵּלִין דְּמִקְבְּלִין צְלוֹתֵין, וְכָל צְלוֹתָא לָא תִיעוּל
 אֶלָּא בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל. וְלִית מָאן דְּקָאִים קַמִּי תַרְעָא
 דְּצְלוֹתָא. וְעֲלִיהּ אֲתַמָּר (תהלים קכז) לָא יְבוֹשׁוּ כִי יְדַבְּרוּ
 אֶת אוֹיְבִים בְּשַׁעַר. דְּאִיהִי תַרְעָא דְּמַלְכָּא. בְּגִין
 דְּצְלוֹתָא אִיהִי מְצוּה וְדָא שְׂכִינְתָּא. וְאִזְרִיתָּא דָּא
 קִדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. לָא צְרִידָהּ הַפְּסָקָה בִּינֵייהוּ. וְצְרִידָהּ
 לְסַלְקָא תוֹרָה וּמְצוּה בְּרַחֲמֵינוּ וּדְחִילוּ.

דְּכָל פְּקוּדֵין דְּעֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה כְּלָהּ תִלְיִין מִן שֵׁם
 יְהו"ה. כְּמָה דְּאוּקִימָנָא רָזָא דָּא שְׂמִי עִם י"ה
 שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים מְצוֹת לָא תַעֲשֶׂה. וְזֵה
 זְכָרֵי עִם ו"ה מְאֹתִים וְשִׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים מְצוֹת עֵשָׂה.

לשון הקודש

(שם קכז) לָא יְבוֹשׁוּ כִי יְדַבְּרוּ אֶת אוֹיְבִים
 בְּשַׁעַר, שְׂהִיא שַׁעַר הַמֶּלֶךְ. בְּגִלְל
 שְׂתַפְּלָה הִיא מְצוּה, וְזוּ שְׂכִינְהּ, וְהַתוֹרָה
 זֵה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא – לָא צְרִידָהּ בִּינֵייהֶם
 הַפְּסָקָה. וְצְרִידָהּ לְהַעֲלוֹת תוֹרָה וּמְצוּה
 בְּאַהֲבָה וִירָאָה.

שְׂפָל מְצוּוֹת עֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה כְּלָן
 תְּלוּיוֹת מִשֵּׁם יְהו"ה. כְּמוֹ שְׂבַאֲרֵנוּ סוּד
 זֵה שְׂמִי עִם י"ה – שִׁס"ה מְצוּוֹת לָא

הִיכְלוֹת לְמַטָּה, וּכְנֻגָדָם שְׂבַעָה קוֹלוֹת שָׁל
 הִבּוּ לָהּ, וְשִׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה אֲזַכְּרוֹת שְׂבַהֲקוּ
 מְשׁוּטְט הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה
 עוֹלָמוֹת (תהלים סח) בְּרַכְבּ אֱלֹהִים רַבּוֹתִים
 אֶלְפִי שְׁנָאן, שְׂהֵם שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה רַבּוּא
 עוֹלָמוֹת, וּבְמָה שׁוּמְרֵי שְׁעָרִים יֵשׁ
 לְהִיכְלוֹת שְׂמַקְבְּלִים תְּפִלוֹת, וְכָל תְּפִלָּה
 לָא תִכְנַס אֶלָּא בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל, וְאִין מִי
 שְׁעוּמַד לְפָנֵי שַׁעַר הַתְּפִלָּה, וְעֲלִיו נְאָמַר

וְהָא הָבָא שִׁם"ה וְרַמ"ח. וְאַנּוּן רַמ"ח תִּיבִין בְּקִרְיַאת
 שְׁמַע וְאַתִּיהִיבוּ מִרְחִימוּ (דָּאֵת י) וְדַחִילוּ דָּאֵת ה'. וּבְגִין
 דָּא תְקִינּוּ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה וְאַנּוּן כְּלִילָן
 בְּאַבְרָהָם דְּאִתְמַר בֵּיה זֶרַע אַבְרָהָם אוֹהֲבֵי.

השלמה מההשמטות (סימן ו)

זֶרַע אַבְרָהָם אוֹהֲבֵי. לִית כָּאן דְּקָאִים קָמִיה תְּרַעָא
 דְּצִלוֹתָא וְעָלִיה אִתְמַר (תהלים קכ"ז) לֹא יבֹשׁוּ כִּי
 יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשַׁעַר דְּאִיהוּ תְּרַעָא דְּמַלְכָּא בְּגִין
 דְּצִלוֹתָא אִיהִי מְצוּה וְדָא שְׂכִינְתָּא וְאוֹרִייתָא דָּא
 קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא וְלֹא צָרִידָּהּ הַפְּסָקָה בִּינֵיהוּ וְצָרִידָּהּ
 לְסִלְקָא תּוֹרָה וּמְצוּה בְּדַחִילוּ וְרַחֲמוּ דְּכָל פְּקוּדִין
 דְּעֵשֶׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה כְּלָהוּ תְלִינ מִן שֵׁם יְהו"ה כְּמָה
 דְּאוֹקִימְנָא רָזָא דָּא שְׂמִי עִם י"ה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 וְחַמְשָׁה וְשִׁשִּׁים מְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה וְזֶה זְכָרֵי עִם ו"ה

לשון הקודש

שַׁעַר הַתְּפִלָּה, וְעָלִיו נֶאֱמַר (שם קכז) לֹא
 יבֹשׁוּ כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשַׁעַר, שְׁהוּא
 שַׁעַר הַמְּלָךְ, בְּגִלְל שְׁתַּפְּלָה הִיא מְצוּה,
 וְזוֹ שְׂכִינְתָּה, וְתוֹרָה זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 לֹא צָרִידָּהּ בִּינֵיהֶם הַפְּסָקָה, וְצָרִידָּהּ
 לְהַעֲלוֹת תּוֹרָה וּמְצוּה בִּירְאָה וְאַהֲבָה,
 שְׂכָל מְצוֹת עֵשֶׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה תְלוּיוֹת
 מִשְׁם יְהו"ה, כְּמוֹ שְׂפָאֲרֵנוּ סוּד זֶה שְׂמִי
 עִם י"ה – שִׁס"ה מְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, וְזֶה

תַעֲשֶׂה. וְזֶה זְכָרֵי עִם ו"ה – רַמ"ח מְצוֹת
 עֵשֶׂה. וְהִרִי כָאן שִׁס"ה וְרַמ"ח, וְהֵם רַמ"ח
 תִּבּוֹת שְׂבַקִּרְיַאת שְׁמַע, וְנִתְּנוּ מֵאַהֲבָה
 וְשָׁל אוֹת י"ו וְיִרְאָה שָׁל אוֹת ה'. וְלִכְּן תְּקִינּוּ
 הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, וְהֵם
 כְּלוּלִים בְּאַבְרָהָם, שְׁנֶאֱמַר בּו זֶרַע
 אַבְרָהָם אוֹהֲבֵי.

השלמה מההשמטות (סימן ו)

זֶרַע אַבְרָהָם אוֹהֲבֵי אֵין מִי שְׁעוּמַד לְפָנֵי

מֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים מִצּוֹת עָשָׂה וְהָא הָכָא
 רמ"ח ושם"ה ואינון רמ"ח תיבין בקרית שמע
 וְאֲתִיְהִיבוּ מִרְחִימוּ וּדְחִילוּ דְאוֹת ה' וּבְגִין דָּא תְקִינוּ
 הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה וְאִינוּן כְּלִילן בְּאַבְרָהָם
 דְּאֵתְמַר בֵּיהּ (ישעיה מ"א) זֶרַע אַבְרָהָם אֹהֲבֵי.

תְּפִלִּין אִינוּן עֵזוּ דְּאֲתִיְהִיבוּ מִירָאָה דְּאִיהוּ
 לְשִׁמְאֵל וְדָא פְּחַד יַצְחָק דְּתַמָּן כָּל
 מְקַטְרָגִין סְלָקִין לְמַתְבַּע כָּל דִּיעִין וּבְגִין דָּא (ישעיה סב)
 וּבְזִרְעֵ עֵזוּ, דָּא תְּפִלִּין י"ה בִּירָאָה ו"ה בְּאַהֲבָה הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב (תהילים ל"א) אֶהְבּוּ אֶת יי כָּל חֲסִידָיו. תָּא
 תְּזִי (ס"א ת"ת) יְהו"ה כָּלִיל כְּלָא וּבְגִין דָּא אֵתְמַר בְּיַעֲקֹב
 (בראשית כט) וְהִנֵּה יְהו"ה נֹצֵב עָלָיו דְּאִיהוּ עַמּוּדָא
 דְּאֲמַצְעִיתָא לְבַתָּר דְּאֵתְקַם. (כתוב בדפוס עד בדיוקנא דְמֵאֲרִיָּה וְדֵאִי)
 דְּכַד צְלוֹתָא דִּילִיהּ סְלָקָא לְעֵילָא כְּרוּזָא נְפִיק

לשון הקודש

לְשִׁמְאֵל, וְזֶה פְּחַד יַצְחָק, שְׁשָׁם כָּל
 הַמְּקַטְרָגִים עוֹלִים לְתַבַּע כָּל הַדִּיעִים,
 וְלִכְּן וּבְזִרְעֵ עֵזוּ – זֶה תְּפִלִּין, י"ה בִּירָאָה,
 ו"ה בְּאַהֲבָה. זֶהוּ שְׁכִתּוּב (תהילים לא) אֶהְבּוּ
 אֶת ה' כָּל חֲסִידָיו. בְּאֵרָאָה, יְהו"ה כּוֹלֵל
 הַכֹּל, וְלִכְּן נֹצֵב בְּיַעֲקֹב וְהִנֵּה יְהו"ה נֹצֵב
 עָלָיו, שְׁהוּא עַמּוּד הָאֲמַצְעִי לְאַחַר
 שְׁהוּקַם. וְכַתּוּב בְּדַפּוּס, עַד בְּדַמּוֹת שֶׁל רַבּוֹנוּ
 וְדֵאִין שְׁכִבְאֵשֶׁר תְּפַלְתּוּ עוֹלָה לְמַעְלָה,

זְכָרֵי עִם ו"ה – רמ"ח מִצּוֹת עָשָׂה, וְהָרִי
 כָּאֵן מֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים, וּשְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים, וְהֵן מֵאֲתָיִם
 וּשְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים תְּבוֹת שְׁבַקְרִיָּאת
 שְׁמַע, וְנִתְּנּוּ מֵאַהֲבָה וְיִרְאָה שֶׁל אוֹת ה',
 וּמִשּׁוּם כִּד תְּקִינוּ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּאַהֲבָה, וְהֵם כְּלוּלִים בְּאַבְרָהָם שְׁנֵיאֲמַר
 כּוּ (ישעיה מא) זֶרַע אַבְרָהָם אֹהֲבֵי.

תְּפִלִּין הֵן עֵז שְׁנִתְּנּוּ מִירָאָה שְׁהִיא

מִרְקִיעֵינָא וַיִּמָּא הָבוּ יִקְרָא לְדִיוֹקְנָא דְמִלְכָּא וְלִית
 תְּרַעָא דְקָאִים קָמִיהָ הָאִי צְלוּתָא, (תהלים נ"א) אֲדָנִי שְׁפַתִּי
 תִּפְתָּח לְאַפְקָא מְזוּנָא לְבָנִין קְדִישִׁין דְּבָהָאִי הֵיבְלָא
 תַּמָּן מְזוּנָא.

בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי מִסְטָרָא דְעֵמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא דְאִיהוּ
 (שמות ה) בְּנֵי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל וְאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים
 דְנָפִיק מִחַיִּים דְלַעִילָא וְאִיהוּ אֵילָנָא דְמְזוּן לְכוּלָּא
 בֵּיהּ וּבָנִין דְשְׂכִינָה אֵינוּן יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, חַיִּים דִּילָהּ
 אוֹרֵייתָא, מְזוּנָא דִילָהּ צְלוּתָא דְחַשְׁיבָא לְקַרְבָּנָא.
 וּבְגִלוּתָא אֲתַמַּר לְגַבֵּי יִשְׂרָאֵל (בראשית לב) הָבָה לִי בָנִים
 וְשְׂכִינָתָא אִיהִי קַרְבָּנָא לְקַדְשָׁא בְרִידָא הוּא דְמִקְבֵּל
 לָהּ בִּימִינָא וְשְׂמָאלָא וְגוֹפָא וַיַּחֲוֶדָּא דִּילִיהּ עֲמָה
 בְּצַדִּיק דְאִיהוּ אוֹת תְּפִילִין וְשַׁבַּת וַיָּמִים טוֹבִים.

לשון הקודש

שְׂבוּ מְזוּן לְכֻלָּם. וּבְנֵי הַשְּׂכִינָה הֵם
 יִשְׂרָאֵל לְמִטָּה, הַחַיִּים שְׁלָה תוֹרָה, הַמְזוּן
 שְׁלָה תְּפִלָּה, שְׁחֻשׁוּבָה בְּקַרְבָּן, וּבְגִלוּת
 נֹאמַר אֲצֵל יִשְׂרָאֵל הָבָה לִי בָנִים,
 וְשְׂכִינָה הִיא קַרְבָּן לְקַדוּשׁ-בְּרִידָא-הוּא
 שְׂמִקְבֵּל אוֹתָהּ בְּיָמִין וְשְׂמָאל וְגוֹף, וַיַּחֲוֶדוּ
 עֲמָה בְּצַדִּיק, שֶׁהוּא אוֹת תְּפִילִין וְשַׁבַּת
 וַיָּמִים טוֹבִים.

הַבְּרוּז יוֹצֵא מִן הַרְקִיעִים וַיֹּאמֶר הָבוּ
 כְּבוֹד לְדִיוֹקְנָא הַמְלָךְ, וְאִין שַׁעַר שְׁעוּמַד
 לְפָנֵי הַתְּפִלָּה הַזֹּאת. אֲדָנִי שְׁפַתִּי תִפְתָּח –
 לְהוֹצִיא מְזוּן לְפָנִים הַקְּדוּשִׁים, שְׂפֵהֵיבְל
 הַזֶּה שֵׁם הַמְזוּן.

בְּנֵים חַיִּים וּמְזוּנוֹת מְצַד עֵמוּד הָאֲמֻצְעִי,
 שֶׁהוּא בְּנֵי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל, וְהוּא עֵץ הַחַיִּים
 שִׁוְצֵא מִהַחַיִּים שְׂלֻמְעֵלָה, וְהוּא הָעֵץ

וְאִית לְמִשְׁאֵל לְמָה מְצִלָּן לְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
 בְּכַמְה דְרַגְוֵין, וְזִמְנִין מְצִלִין לִיה בְּסַפִּירָה
 יְדִיעָא וּבְמִדָּה יְדִיעָא לְזִמְנִין צְלוּתָא לִימִינָא הָדָא
 הוּא דְאַתְמָר הַרוּצָה לְהַתְּכִים יְדָרִים. לְזִמְנִין
 לְשִׁמְאֵלָא, הָדָא הוּא דְאַתְמָר הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין,
 לְזִמְנִין דְאַבָּא וְאִימָא לִימִינָא וְלְשִׁמְאֵלָא אֵינֻן לְזִמְנִין
 לְעֵמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא לְזִמְנִין לְצַדִּיק כָּל צְלוּתָא סְלֵקָא
 לְדִרְגָא יְדִיעָא אֵלָא וְדָא יְהו"ה אִיהוּ בְּכָל סַפִּירָה
 וּסַפִּירָה וְצְלוּתָא אִיהוּ שְׂכִינְתָּא.

בְּזִמְנָא דְבָעֵי לְרַחֲמָא עַל עֲלָמָא סְלִיקַת בִּימִינָא
 וּבְזִמְנָא דְבָעֵי לְמַעְבָּד דִּינָא בְּעֲלָמָא סְלִיקַת
 בְּשִׁמְאֵלָא וְכוּלָא לְגַבֵּי יְהו"ה דְאִיהוּ בְּכָל אֲתֵר וּבְגִין
 דָּא זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה עוֹלָה לֵי וְדָא צְלוּתָא דְאִיהוּ
 שְׂכִינְתָּא קַרְבָּן לֵי וְדָא צְלוּתָא דְאִיהוּ קַרְבָּנָא דִילִיָּה

לשון הקודש

יְדוּעָה. אֵלָא וְדָא יְהו"ה הוּא בְּכָל סַפִּירָה
 וּסַפִּירָה, וּתְפִלָּה הִיא שְׂכִינְתָּה.

בְּזִמְנֵן שְׂמַבְקֵשׁ לְרַחֵם עַל הָעוֹלָם עוֹלָה
 בְּיָמִין, וּבְזִמְנֵן שְׂמַבְקֵשׁ לַעֲשׂוֹת דִּין בְּעוֹלָם
 עוֹלָה בְּשִׁמְאֵל, וְהַכֵּל אֵל יְהו"ה שְׁהוּא
 בְּכָל מְקוֹם, וְלָכֵן זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה, עוֹלָה
 לַה, וְזוֹ תְפִלָּה שְׁהִיא שְׂכִינְתָּה קַרְבָּן לַה,
 וְזוֹ תְפִלָּה שְׁהִיא קַרְבָּנוֹ, וּכְשֶׁעוֹלָה אֵלָיו,
 צְרִיךְ לְהַכְלִיל עִמָּה אֵת כָּל הַסַּפִּירוֹת,

וַיֵּשׁ לְשִׁאֵל, לְמָה מִתְּפַלְּלִים אֵל הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּכַמְה דְרַגּוֹת? לְפַעְמִים
 מִתְּפַלְּלִים אֵלָיו בְּסַפִּירָה יְדוּעָה וּבְמִדָּה
 יְדוּעָה, לְפַעְמִים תְּפִלָּה לְיָמִין - זֶהוּ
 שְׁנַאֲמַר הַרוּצָה לְהַתְּכִים יְדָרִים, לְפַעְמִים
 לְשִׁמְאֵל - זֶהוּ שְׁנַאֲמַר הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר
 יַצְפִּין, לְפַעְמִים שֶׁל אָב וְאִם הֵם לְיָמִין
 וְלְשִׁמְאֵל, וְלְפַעְמִים לְעֵמוּד הָאֲמָצְעֵי,
 לְפַעְמִים לְצַדִּיק, כָּל תְּפִלָּה עוֹלָה לְדִרְגָּה

וְכַד סִלְקָא לְגַבִּיהַ צְרִיךְ לְאַכְלֵלָא עִמָּה כָּל סְפִירָן
דְּלִית קְדוּשָׁה פְּחוּת מֵעֲשָׂרָה. (עד כאן מההשמטות)

יִשְׂרָאֵל דְּסָלִיק בְּיוֹד ה"א וּא"ו ה"א. וְרָזָא דְּמִלְכָּה
יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה לְהַפְרָאוֹת. מַחְשָׁבָה
חַש"ב מ"ה, וּבִיהַ תְּשֻׁבַח שְׁמָא קְדִישָׁא. וּבְגִין יַעֲקֹב
דְּאִיהוּ יִשְׂרָאֵל אֶתְמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
בְּצַלְמוֹ בְּדִיוֹקְנָא דְּמֵאֲרִיָּה.

בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי מִסְטָרָא דְּעַמּוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא. דְּאִיהוּ
בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל. וְאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים, וְאִיהוּ
אֵילָנָא דְּמִזוּז"ן לְכֹלָא בִּיהַ. וּבְגִין דָּא אֲנוּן יִשְׂרָאֵל
מְזוּנָא דִּילִיָּה צְלוֹתָא דְּתַשִּׁיבָא לְקַרְבָּנָא. וּבְגִלוֹתָא
אֶתְמַר (בראשית ל) הָבָה לִי בָנִים וְאִם אֵין מִתָּה אָנֹכִי.
וּשְׂכִינָתָא אִיהִי קַרְבָּנָא דְּקְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא מִיַּנְיָה
בְּיַמֵּינָא וּשְׂמָאלָא וְנוֹפָא. וְכַד סִלְקָא לְגַבִּיהַ צְרִיךְ

לשון הקודש

שְׂאִין קְדִישָׁה פְּחוּת מֵעֲשָׂרָה: ע"ב.
יִשְׂרָאֵל שְׁעוּלָה בְּיוֹד ה"א וּא"ו ה"א,
וְסוּד הַדְּבַר - יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה
לְהַפְרָאוֹת. מַחְשָׁבָה - חַש"ב מ"ה, וּבו
תְּמַצָּא אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ. וּמִשׁוּם שְׂיַעֲקֹב
שְׁהוּא יִשְׂרָאֵל, נֶאֱמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּדַמּוֹת רַבּוּנּוֹ.
בָּנִים חַיִּים וּמְזוּנּוֹת מֵצַד עַמּוּד הָאֲמִצְעִי,

שְׁהוּא בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל. וְהוּא עֵץ
הַחַיִּים, וְהוּא עֵץ שְׁמִזוּז"ן כּוּ לְכֹל. וְלִכּוֹן
יִשְׂרָאֵל הֵם הַמְּזוּזוֹן שְׁלוֹ תְּפִלָּה שְׁנַחֲשֻׁבַת
לְקַרְבָּן. וּבְגִלוֹת נֶאֱמַר (בראשית ל) הָבָה לִי
בָנִים וְאִם אֵין מִתָּה אָנֹכִי. וּשְׂכִינָה הִיא
קַרְבָּן שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמֵּנוּ בְּיַמֵּין
וּשְׂמָאל וְנוֹף. וּכְשֶׁעוּלָה אֵלָיו, צְרִיךְ
לְהַכְלִיל עִמָּה כָּל עֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת, שְׂאִין

לְאַכְלָלָא עֲמִיּה כָּל עֶשֶׂר סְפִירָן. דְּלִית קְדוּשָׁה פְּחוּת
 מֵעֲשָׂרָה דְּאִיהוּ קְדוּשָׁה דִּילִיָּה. וּבְגִין דָּא כִּד בַּר נָשׁ
 בְּעֵי לְסַלְקָא צְלוֹתֵיהּ בְּכָל תְּנוּעֵיהּ. (א) (א) חֵיוֹנָא בְּעֵי
 לְקַטְרָנָא לְצִלוֹתָא, צָרִיךְ לְמַעְבַּד לִיָּה קִירְטָא, וְרָזָא
 דְּמַלְה זִרְקָא מִקַּף שׁוּפֵר הוּלְךְ סְגוּלָתָא:

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר עֲלָיִן שְׁמַעוֹ. תַּתְּאִין
 אֶתְבְּנָשׁוּ. אֵלִין מְאִרֵי מְתִיבְתָא דְלַעֲיָלָא
 וְתַתָּא. אֵלִיָּהוּ בְּאוּמָאָה עֲלָךְ טוֹל רְשׁוֹ וְנַחֲתֵת הָבָא,
 דְּהָא קִרְבָּא סְגִיָּאָה אֲזִדְמִן. חֲנוּךְ מְמַנָּא נַחֲתֵת הָבָא,
 אַנְתָּ וְכָל מְאִרֵי מְתִיבְתָא דְתַחֲתוֹת יָדָךְ. דְּלֹא לִיקְרָא
 דִּילִי עֲבִידְנָא, אֶלָּא לִיקְרָא דְשְׂכִינְתָא.

פְּתַח בְּמַלְקַדְמִין וְאָמַר. זִרְקָא וְדָאֵי בְּמִיתָךְ לְסַלְקָא
 צְלוֹתָא לְהַהוּא אַתְר יְדִיעַ, כְּמָה דְּהַהִיא אַבְנָא
 דְּקִירְטָא דְּאֲזִדְרִיקַת לְאַתְר יְדִיעַ, הָבֵי צָרִיךְ לְסַלְקָא

לשון הקודש

בשבועה עליך, קח רשות ורד לכאן,
 שהרי קרב גדול הודמין. חנוך הממנה,
 רד לכאן אתה וכל מורי הישיבה
 שפחת ידך, שלא לכבודי עשיתי, אלא
 לכבוד השכינה.

פתח במקדש ואמר, זרקא ודאי. בבואך
 להעלות תפלה לאותו מקום ידוע. כמו
 שאותה אבן הקלע שגזרקה למקום ידוע,

קדשה פחות מעשר, שהוא קדשתו. ולכן
 בשבן אדם רוצה להעלות תפלה בכל
 תנועתו, ואם נחש רוצה לקטרג לתפלה,
 צריך לעשות לו מקלע, וסוד הדבר –
 זרקא מקף שופר הולך סגולתא.

פתח רבי שמעון ואמר, עליונים
 שמעו, תחתונים התבנסו, אלה מורי
 הישיבה שלמעלה ושלמטה. אליהו,

מִחֲשַׁבְתֶּיהָ בְּצִלּוֹתֶיהָ בְּהִיא תִגָּא אָבִן מוֹכְלָלָת
וּמְעוֹטָרָת. דְּאִתְמַר בָּהּ כָּל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם דְּצָרִיךְ
לְסַלְקָא לָהּ תַּמּוֹן.

וּבְהִיא (אִתְר דְּסַלְיָק) לָהּ לְגַבִּי בְּעֵלָהּ אֶפִּילוּ נְחָשׁ
כְּרוּךְ עַל עַקְבוֹ לֹא יִפְסִיק. אִף עַל גַּב
דְּאִתְמַר בֵּיהּ וְאִתְהַ תְּשׁוּפְנוּ עַקְבֵּי. הִיא אָבִן דְּאִיְהִי
י' דְּיַעֲקֹב דְּאִתְמַר בָּהּ (בְּרֵאשִׁית מ"ט) מִשָּׁם רוּעָה אָבִן
יִשְׂרָאֵל לֹא יִפְסִיק. וְצָרִיךְ לְסַלְקָא (נ"א לָהּ) עַד אִין סוּף.
וְכַד נְחִית לָהּ אִתְמַר בֵּיהּ כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּכְרוּךְ,
דְּצָרִיךְ לְנַחְתָּא (נ"א לָהּ) עַד אִין תְּכַלִּית, וְלֹא יִפְסִיק (נ"א
לָהּ) מְנִיחָה לָּא לְעֵילָא לָּא לְתַתָּא.

לְזַמְנִין אִיְהוּ בְּעֵלָהּ ו' בְּצַדִּיק בְּשִׁית פְּרָקִין דְּתַרִּין
שׁוֹקִין נְחִית לְגַבָּהּ בְּתַרִּין שׁוֹקִין. לְזַמְנָא
אִיְהוּ בְּעֵלָהּ ו' בְּתַרִּין (נ"א דְּרוּעִין) שִׁית פְּרָקִין דְּסַלְיָקָת

לשון הקודש

בָּהּ (בְּרֵאשִׁית מ"ט) מִשָּׁם רוּעָה אָבִן יִשְׂרָאֵל, לֹא
יִפְסִיק. וְצָרִיךְ לְהַעֲלוֹתָהּ (נ"א אוֹתָהּ) עַד אִין
סוּף. וּכְשִׁמּוֹרִיד אוֹתָהּ, נֹאמַר בּוּ כָּל
הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּכְרוּךְ, שְׁצָרִיךְ לְהוֹרִידָהּ
עַד אִין תְּכַלִּית, וְלֹא יִפְסִיק (נ"א אוֹתָהּ)
מִמְּנוּ לֹא לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה.

לְפַעְמִים בְּעֵלָהּ הוּא ו' בְּצַדִּיק בְּשִׁישָׁה
פְּרָקִים שֶׁל שְׁתֵּי שׁוֹקִים יוֹרֵד אֵלֶיהָ בְּשִׁישָׁה

כִּד צָרִיךְ לְהַעֲלוֹת מִחֲשַׁבְתּוֹ בְּתַפְלָה
בְּאוֹתוֹ כְּתֵר אָבִן מְכַלְלָת וּמְעוֹטָרָת,
שְׁנֹאמַר בָּהּ כָּל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, שְׁצָרִיךְ
לְהַעֲלוֹתָהּ לְשָׁם.

וּבְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁמַעְלָה אוֹתָהּ לְבַעֲלָהּ,
אֶפִּילוּ נְחָשׁ כְּרוּךְ עַל עַקְבוֹ לֹא יִפְסִיק, אִף
עַל גַּב שְׁנֹאמַר בּוּ וְאִתְהַ תְּשׁוּפְנוּ עַקְבֵּי.
אוֹתָהּ הָאָבִן שְׁהִיא י' שֶׁל יַעֲקֹב, שְׁנֹאמַר

לְגַבְהָ בְּתֵרִין דְּרוּעִין. לְזַמְנִין אִיהוּ בֵּן אֲבָא וְאֲמָא בֵּן
 י"ה צָרִיךְ לְסַלְקָא. (ס"א לָהּ לְעֵילָא וְכַד) לְעֵילָא לָהּ. וְכַד
 סַלְקַת תַּפְּן לְזַמְנִין אִיהִי בְּהַפּוּכָא ו' וּבִין י' י' פְּגוּזָא
 דָּא א צָרִיךְ לְסַלְקָא לְגַבְהָ דְּאֲתַמַּר בָּהּ (תהלים קיח) אֲבָן
 מְאַסּוּ הַבּוֹנִים הַיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה.

וְכַד אִיהִי סְלִיקַת לְעֵילָא, בְּרִישָׁא דְכָל רִישֵׁין
 סַלְקָא. וּבְגִינָה מְלֹאכְיָא אֲמַרִין (דף כד ע"ב) אִי"ה
 מְקוּם כְּבוֹדוֹ. וְכַד סְלִיקַת לָא' (לְעֵילָא) פְּגוּזָא דָּא א,
 אִיהִי תְנָא בְּרִישָׁא דָּא' עֲטָרָה עַל רִישִׁיהּ כְּת"ר. וְכַד
 נְחִיתָא נְקוּדָא לְתַתָּא וְאֲתַעֲטַרַת נְחִיתַת בֵּיהּ פְּגוּזָא
 דָּא (נ"א קמ"ז). וְכַד סְלִיקַת אֲתַקְרִי תְנָא בְּרֹזָא דְטַעְמִי.
 וְכַד נְחִיתַת אֲתַקְרִיאַת נְקוּדָה. וְכַד מְתַיַחַד עֲמָה אִיהִי
 (אֲתַקְרִיאַת אוֹת) ז' כְּלִילָא מְנִיהּ אוֹת בְּרִי"ת דְּאִיהוּ
 שְׁבִיעָא דְכָלָא.

לשון הקודש

אומרים א"ה מקום כבודו. וכשעולה לא'
 למעלה כמו זה א, היא כתר בראש של
 א' עטרה על ראשו כת"ר. וכשיוֹרְדַת
 נקודה למטה ומתעטרת, יורדת בה כמו
 זה וא קמ"ז. וכשעולה נקראת כתר בסוד
 הטעמים, וכשיוֹרְדַת נקראת נקודה.
 וכשמתיחד עמה היא ונקראת אותו ז', היא
 כלולה ממנו אות ברי"ת, שהוא שביעי
 של הכל.

שוקים. לפעמים בעלה הוא ו' בשתי נ"א
 ורעות, ששה פרקים שעולה אליו בשתי
 ורעות. לפעמים הוא בן אבא ואמא, בן
 י"ה, צריך להעלות ולה למעלה וכאשר
 למעלה לה. וכשעולה שם, לפעמים היא
 בהפוך ו' ובין י' י' כמו זה א צריך
 להעלותה אליו, שנאמר בה (תהלים קיח)
 אֲבָן מְאַסּוּ הַבּוֹנִים הַיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה.
 וכשחיא עולה למעלה, בראש כל
 הראשים היא עולה, ובגללה המלאכים

וּבְיַד־אֵי הַאֵי אֲבָנָא הִיא בְּנֵי־א דְכָל עֲלָמִין. וּבְגִין
 דָּא (דברים כה) אֲבָן שְׁלִימָה וְצַדִּיק יִהְיֶה לָּךְ.
 אִיהִי מִדָּה בֵּין כָּל סְפִירָה. וּסְפִירָה דְכָל סְפִירָה. (נ"א
 וְכָל סְפִירָה) בָּהּ סְלִיקַת לְעֵשֶׂר. שִׁיעוּר דִּילָהּ וּבָהּ (נ"א ו' בָּהּ)
 אֲתַעְבִּידַת אִמָּה עֵשֶׂר אֲמוֹת אַרְבֵּי בֵּין כָּל סְפִירָה
 וּסְפִירָה. וְרִזָּא דְמִלָּה עֵשֶׂר אֲמוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ וּבֵין
 כֻּלָּא מֵאָה. אִיהוּ י' בֵּין פָּרֶק וּפָרֶק עֵשֶׂר זְמַנִּין סְלִקָּא
 לְמִדָּה. (פארי) דְּמֵאָה אִמָּה.

כָּל מִדָּה וּמִדָּה אֲתַקְרִי עוֹלָם. וְאֲנִין י"ו שִׁיעוּר
 וּמִדָּה. ו' שְׁקָל י' מִדָּה דִּילִיהּ. וְשַׁעוּרָא דְמִדָּה
 חֲמִשׁ אֲמוֹת אַרְבֵּי וְחֲמִשׁ אֲמוֹת רַחֲב. וְאֲנִין לְקַבֵּל
 שַׁעוּרָא דְכָל רְקִיעַ דְּמַהֲלַךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת אוֹרְבִּיָּה
 וְחֲמִשׁ מֵאוֹת פּוֹתִיָּה. וְאֲנִין ה"ה. הָרִי לָךְ שַׁעוּר
 קוּמָה בְּאַתְוֹן יְהו"ה. דָּאֵת ו' אִיהוּ רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם.

לשון הקודש

פְּעָמִים עוֹלָה לְמִדָּה (בעל) שֶׁל מֵאָה אִמָּה.
 כָּל מִדָּה וּמִדָּה נִקְרָאת עוֹלָם, וְי"ו הֵם
 שַׁעוּר וּמִדָּה. ו' שְׁקָל, י' מִדָּה שְׁלֵה. וְשַׁעוּר
 הַמִּדָּה חֲמִשׁ אֲמוֹת אַרְבֵּי וְחֲמִשׁ אֲמוֹת
 רַחֲב. וְהֵם כְּנֻגַד שַׁעוּר שֶׁל כָּל רְקִיעַ
 שְׁמַהֲלַךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת אַרְבּוֹ וְחֲמִשׁ מֵאוֹת
 רַחֲבוֹ, וְהֵם ה"ה. הָרִי לָךְ שַׁעוּר קוּמָה
 בְּאוֹתוֹת יְהו"ה. שְׁאוֹת ו' הוּא רְקִיעַ

וּבְיַד־אֵי שְׁאֲבָן זוֹ הִיא בְּגִין כָּל הָעוֹלָמוֹת,
 וְלָכֵן (דברים כה) אֲבָן שְׁלִמָה וְצַדִּיק יִהְיֶה לָּךְ.
 הִיא מִדָּה בֵּין כָּל סְפִירָה, וּסְפִירָה שֶׁל כָּל
 סְפִירָה, וְנ"א וְכָל סְפִירָה בָּהּ עוֹלָה לְעֵשֶׂר,
 הַשַּׁעוּר שְׁלֵה. וּבָהּ נַעֲשִׂית אִמָּה עֵשֶׂר
 אֲמוֹת אַרְבֵּי בֵּין כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה. וְסוּד
 הַדָּבָר – עֵשֶׂר אֲמוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ, וּבֵין
 הַכָּל מֵאָה. י' הִיא בֵּין פָּרֶק וּפָרֶק עֵשֶׂר

חֲמִשׁ רְקִיעַיִן דִּילִיָּהּ ה' אֵלֶיךָ אֲתִקְרִיאֵהוּ ה' שָׁמַיִם ה'
 חֲמִשׁ רְקִיעַיִן דְּכִלְיָן בְּשָׁמַיִם. חֲמִשׁ עֲלָאֵן שְׁמֵי
 הַשָּׁמַיִם. וְאַנּוּן ה"ה חֲמִשׁ בְּחֲמִשׁ. ו' רְקִיעַ שְׁתִּיתָאָה
 לֹון. י' שְׁבִיעָאָה לֹון י' שְׁבַעָה בְּשַׁבְעָה וְסֻלְקִין י"ד.
 וְהָכִי אַנּוּן אֲרַעִין שְׁבַעָה עַל גְּבִי שְׁבַעָה כְּגִלְדֵי בְּעָלִים.
 וְכִלְהוּ רְמִיזוֹן בְּתַרְיִן עֵינִין.

י' אֲתִקְרִי עוֹלָם קָטָן. ו' עוֹלָם אֲרִיךְ, וְכָל מָאן דְּבַעֵי
 לְמִשְׁאֵל שְׁאֵלְתִין לְגַבֵּי עוֹלָם אֲרִיךְ צָרִיךְ לְאַרְפָּא
 בִּיהַ. וְכָל מָאן דְּשְׁאִיל בְּעוֹלָם קָצֵר צָרִיךְ לְקַצֵּרָא.
 וְעַל דָּא אִוְקְמוּהָ בְּמָקוּם שְׁאֲמָרוּ לְקַצֵּר אֵין אָדָם
 רְשָׁאֵי לְהֲאֲרִיךְ.

לְקַצֵּר בְּעִלּוֹתֵין (במדבר יב) אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ.
 בְּנִקְוֹדָה דִּי. לְהֲאֲרִיךְ (מסכתא דאזות ו). וְלַהֲתַנְפַּל
 (דברים ט) (פָּאֵת פ' וְכוּלָא פ'ו). וְאַתְנַפַּל לְפָנֵי י' פְּרָאשׁוּנָה

לשון הקודש

י' נִקְרָא עוֹלָם קָטָן, ו' עוֹלָם אֲרִיךְ. וְכָל
 מִי שְׁרוּצָה לְשִׂאֵל שְׁאֵלוֹת לְעוֹלָם אֲרִיךְ,
 צָרִיךְ לְהֲאֲרִיךְ בּוֹ. וְכָל מִי שְׁשׁוּאֵל
 בְּעוֹלָם קָצֵר, צָרִיךְ לְקַצֵּר. וְעַל זֶה בְּאֲרוּךְ,
 בְּמָקוּם שְׁאֲמָרוּ לְקַצֵּר - אֵין אָדָם
 רְשָׁאֵי לְהֲאֲרִיךְ.

לְקַצֵּר בְּתַפְלוּת - (במדבר יב) אֵל נָא רַפָּא
 נָא לָהּ. בְּנִקְוֹדָה שְׁל י' לְהֲאֲרִיךְ וּמַעַד שְׁל

הַשָּׁמַיִם. חֲמִשָּׁה רְקִיעַיִם שְׁלוֹ ה' אֵלֶה
 נִקְרָאוּ ה' שָׁמַיִם. ה' חֲמִשָּׁה רְקִיעַיִם
 שְׁכֻלּוֹלִים בְּשָׁמַיִם, חֲמִשָּׁה עֲלִיוֹנִים שְׁמֵי
 הַשָּׁמַיִם. וְהֵם ה"ה חֲמִשׁ עִם חֲמִשׁ. ו' רְקִיעַ
 שְׁשֵׁי לָהֶם. י' שְׁבִיעֵי לָהֶם. י' שְׁבַעָה
 בְּשַׁבְעָה וְעוֹלִים י"ד. וְכֵן הֵם הָאֲרַצוֹת
 שְׁבַעָה עַל גְּבִי שְׁבַעָה כְּמוֹ גִלְדֵי בְּעָלִים,
 וְכִלְהוּ רְמִיזוֹיִם בְּשִׁתֵּי עֵינִים.

אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה כֻּלָּא (תד). מ"ם י' נְקוּדָה
 בְּאַמְצַע אֲתַעְבִּיד מִי"ם מְסֻטָּרָא דְחֶסֶד צְרִיךְ לְאַרְכָּא
 בְּצִלּוֹתָא וּבְשִׁמְא קַדִּישָׁא וְסָלִיק יְהו"ה בְּרַבִּיעַ (וְצָרִיךְ)
 לְאַרְכָּא בְּתַנוּעָה דָּא דְאִיהוּ רָזָא דְתַקִּיעָה. לְקַצֵּר
 מְסֻטָּרָא דְשֻׁבְרִים. בִּינוּנֵי, לָא בְקַצֵּירוּ וְלָא בְאַרְיִכוּ.
 בְּתַרוּעָה דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא דְאִיהִי שְׁלִשְׁתָּא
 דְתַרְוּוּיָהּוּ שְׁקַל תְּקַדֵּשׁ.

לְקַבִּיל רַבִּיעַ דְסָלִיק אִיהוּ חוּלָם, שְׁבָרִים לְקַבִּיל
 שְׁבָא. דָּא בְעָא לְסִלְקָא קָלָא וְדָא בְעָא
 לְנִתְתָּא לָהּ. וּבְגִין דָּא אַנּוּן שְׁבָרִים בְּחֻשָׁאֵי שְׁכִינְתָּא
 תַּתָּא וְקָלָא לָא יִשְׁתַּמַּע בְּמַה דְאֵתְ אָמַר, (שמואל א א)
 וְקוּלָּה לָא יִשְׁמַע. תַּרוּעָה דָּא שְׁלִשְׁתָּא אַחִיד
 בְּתַרְוּוּיָהּוּ. וְאִית בְּגוּוּנָא דְרַקִּיעַ הַמְּאַרִיךְ בִּיהַ תִּיבָה
 וְאִיהִי נְקוּדָה חִירִיק בְּגוּוּנָא דְחָלָם. לִית נְקוּדָה דְלִית

לשון הקודש

שהיא שלשלת, ששניהם שקל תְּקַדֵּשׁ.
 בְּנִגּוּד רַבִּיעַ שְׁבָא עוֹלָה חָלָם. שְׁבָרִים
 בְּנִגּוּד שְׁבָא. זֶה צְרִיךְ לְהַעֲלוֹת קוּל, וְזֶה
 צְרִיךְ לְהוֹרִיד אוֹתוֹ. וְלִבְנֵי אוֹתָם שְׁבָרִים
 בְּחֻשָׁאֵי שְׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה, וְקוּל לָא
 יִשְׁמַע, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (שמואל א א) וְקוּלָּה לָא
 יִשְׁמַע. תַּרוּעָה זוֹ שְׁלִשְׁתָּא אַחִיד בְּשִׁנְיָהּ.
 וְיֵשׁ כְּמוֹ הַרְקִיעַ הַמְּאַרִיךְ בּוֹ תִּבְיָה, וְהִיא
 נְקוּדָה חִירִיק כְּמוֹ חָלָם. אֵין נְקוּדָה שְׂאִין

אות ו'. וְלְהַתְנַפֵּל - (דברים ט) וְכָאוֹת פ'. וְהַכֵּל
 פִּיּוֹ וְאֲתַנַּפֵּל לְפָנַי ה' בְּרֵאשִׁיטָה אַרְבָּעִים
 יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה. הַכֵּל וְאַחֲרוֹ. מ"ם, י'
 נְקוּדָה בְּאַמְצַע גַּעשִׁית מִי"ם מַצֵּד הַחֶסֶד
 צְרִיךְ לְהַאֲרִיךְ בְּתַפְלָה וּבְשֵׁם הַקְּדוּשָׁא,
 וְעוֹלָה יְהו"ה בְּרַבִּיעַ וְצָרִיךְ לְהַאֲרִיךְ
 בְּתַנוּעָה זוֹ שְׁהוּא סוּד הַתְּקִיעָה. לְקַצֵּר
 מַצֵּד הַשְּׁבָרִים. בִּינוּנֵי - לָא בְקַצֵּיר וְלָא
 בְּאַרְיִכוּת, בְּתַרוּעָה שֶׁל הַעַמּוּד הַאֲמַצְעִי

בְּגוֹזְנָא דִּילָהּ בְּטַעְמֵי. סְגוּל לְגַבֵּי סְגוּלָתָא. שְׂבָא לְגַבֵּי
זָקָף גְּדוּל. בְּלָהוּ תַשְׁבַּח לֹזֶן נְקוּדֵי לְגַבֵּי טַעְמֵי לְמֵאן
דִּידַע רִזִּין טְמִירִין. פִּתַּח וְאָמַר זֶרְקָא מִקְּפָא שׁוּפְרָא
הוּלְךָ סְגוּלָתָא. (פִּתַּח נְקוּדַת יְמִין וְ מִלְךָ. נְקוּדַת סְגוּלָא שְׂמַאלָא וְ מִלְךָ.
בְּאִמְצַעֵיתָא וְ יִמְלוּךְ לְתַתָּא. רַבֵּי אַחָא אָמַר וְ מִלְךָ דָּא עַלְמָא עֲלָתָה. וְ מִלְךָ דָּא תַפְאָרְתָּה.
וְ יִמְלוּךְ דָּא אַרְוֵן הַבְּרִית):

השלמה מההשמטות (סימן מא)

תָּאנָא עֲמוּד אֶחָד מִן הָאָרְצַן עַד לָרְקִיעַ וְצַדִּיק
שָׁמוּ עַל שֵׁם הַצַּדִּיקִים וּבְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל צַדִּיקִים
מִתְגַּבֵּר וְאִם לָאוּ מִתְחַלֵּשׁ וְהוּא סוּבֵל כָּל הָעוֹלָם
וְכִתְיָב (מְשַׁלֵּי י') וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם. וְאִם חָלַשׁ לֹא יוּכַל
לְהִתְקַיֵּם הָעוֹלָם. (עַד כֵּאֵן מִהַהֲשַׁמְטוֹת)

השלמה מההשמטות (סימן ז)

מִדְרָשׁ רִית: הַצַּדִּיק אֶבֶד כָּל זְמַן שְׂלֵא יָבֵא הַשְּׁפַע
אֶבֶד וְעָלְיוּ נְאָמַר (יִשְׁעִיָּה י"ט) וְנִהַר יַחֲרַב וְיִבֶשׁ

לשון הקודש

שְׂנִינֵנוּ, עֲמוּד אֶחָד מִן הָאָרְצַן עַד לָרְקִיעַ
וְצַדִּיק שָׁמוּ עַל שֵׁם הַצַּדִּיקִים, וּבְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל
צַדִּיקִים – מִתְגַּבֵּר, וְאִם לָאוּ – מִתְחַלֵּשׁ,
וְהוּא סוּבֵל כָּל הָעוֹלָם, שְׂכִתוּב (מְשַׁלֵּי י')
וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם, וְאִם חָלַשׁ, לֹא יוּכַל
לְהִתְקַיֵּם הָעוֹלָם: ע"כ.

השלמה מההשמטות (סימן ז)

הַצַּדִּיק אֶבֶד – כָּל זְמַן שְׂלֵא יָבֵא הַשְּׁפַע
אֶבֶד, וְעָלְיוּ נְאָמַר (יִשְׁעִיָּה ט) וְנִהַר יַחֲרַב

כְּמוֹתָהּ בְּטַעְמִים. סְגוּל אֵל סְגוּלָתָא.
שְׂבָא אֵל זָקָף גְּדוּל. כָּלֵם תַּמְצָא לְהֵם
נְקוּדוֹת אֲצֵל הַטַּעְמִים לְמִי שְׂיִוְדַע סוּדוֹת
טְמִירִים. פִּתַּח וְאָמַר, זֶרְקָא מִקְּפָא שׁוּפְרָא
הוּלְךָ סְגוּלָתָא. וּפִתַּח נְקוּדַת יְמִין ה' מִלְךָ. נְקוּדַת
סְגוּלָא שְׂמַאלָא ה' מִלְךָ. בְּאִמְצַעֵי ה' יִמְלוּךְ לְמַסָּה. רַבֵּי
אַחָא אָמַר, ה' מִלְךָ זֶה עוֹלָם עֲלִיוֹן, ה' מִלְךָ זֶה
תַּפְאָרְתָּה, ה' יִמְלוּךְ זֶה אַרְוֵן הַבְּרִית.

השלמה מההשמטות (סימן מא)